

ur INVASION! av Jonas Hassen Khemiri

B (till publiken):

Det är så här allt börjar. Vi är på teater med klassen. Det är första pjäsen jag ser i livet. Och den är helt keff...

(överdrivet högtidlig teaterröst):

"Don Silvio Luna seglade med sin gemål

Och med sin dotter ur Italiens fasta land"

Jag börjar köra mitt grymma prutt-trick och alla garvar, allra mest Kalil. Pjäsen avbryts, skådisarna lämnar scenen och vi gör attack medan Rickard, vår lärare, ropar...

(slowmotion):

"NEEEJ!"

Snart efter kommer vakterna och vi transporteras till gatan och en av vakterna ger Kalil värsta lavetten...

Men vi krigar tillbaka och Klas kickar en av vakternas knäskål och Kalil sliter loss en vaktbricka och det sista som hörs innan vi tokspringer mot tunnelbanan är Rickards röst som ropar typ... "Vi ses imorgon!"

Det var sista gången som vi såg Rickard... Dagen efter sitter vi i klassrummet och väntar och han kommer inte... Han har slutat... Knäckts... Precis som alla andra... Egentligen skäms vi lite men det är ingen som vill erkänna så vi glider ner i biljardrummet och spelar kort istället...